

Kobylin, dnia 20 kwietnia 2018 r.

RiOŚ 6220.04.08.2018 WP

Paulina Oleszczuk
Zalesie Wielkie 27, 63-740 Kobylin

Postanowienie

Na podstawie art. 63 ust. 2 i ust. 2a ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.), po zasięgnięciu opinii organów współdziałających, a w szczególności przy uwzględnieniu zawartych wskazań w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu Nr WOO-IV.4220.361.2018.KT.1 z dnia 13.04.2018 r.

Postanawiam

- I. Nie stwierdzić potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, polegającego na budowie chlewni, w ramach postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z wniosku Pauliny Oleszczuk, zam. Zalesie Wielkie 27, 63-740 Kobylin.
- II. Wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, następujących warunków i wymagań:
 1. wykonać budynek inwentarski o powierzchni zabudowy ok. 1620 m² i utrzymywać w nim, w systemie bezściółkowym (na rusztach), nie więcej niż 168 DJP tuczników,
 2. pod budynkiem inwentarskim, pod rusztami wykonać szczelny zbiornik gnojowy do magazynowania gnojowicy, odporny na jej agresywne działanie,
 3. gnojowicę zagospodarowywać na gruntach rolnych oraz przekazywać innym podmiotom na podstawie przepisów szczegółowych,
 4. czyszczenie i dezynfekcję pomieszczeń dla zwierząt prowadzić w sposób niepowodujący powstawania ścieków,
 5. nie ogrzewać planowanego budynku inwentarskiego z wykorzystaniem źródeł powodujących emisję substancji do powietrza,
 6. do żywienia zwierząt wykorzystywać pasze niskobiałkowe,
 7. na chlewni zainstalować nie więcej niż 12 wentylatorów mechanicznych o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 66 dB każdy. Wentylatory wyposażać w stalową podstawę tłumiącą oraz stalowy tłumik odpływowy o łącznej skuteczności przynajmniej 6 dB. Wentylatory konserwować zgodnie z zaleceniami producenta,
 8. zwierzęta padłe i ubite z konieczności magazynować w oddzielnym, zamkniętym pomieszczeniu z betonową szczelną posadzką, a następnie na bieżąco przekazywać podmiotom zewnętrznym zgodnie z przepisami szczegółowymi.

Uzasadnienie

W dniu 26.03.2018 r. do tutejszego urzędu wpłynął wniosek Pauliny Oleszczuk, zam. Zalesie Wielkie 27, 63-740 Kobylin w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie chlewni. Na podstawie art. 71 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.), a także § 3 ust. 1 pkt 102 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 71), powyższe przedsięwzięcie kwalifikuje się jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W toku postępowania wystąpiłem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Krotoszynie oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Lesznie o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i ewentualny zakres raportu. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny wyraził opinię o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia. Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska i Dyrektor Zarządu Zlewni uznali, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz na stan zasobów wodnych i zagrożenia nieosiągnięcia przez nie celów środowiskowych. Opinia RDOŚ wskazywała na uwzględnienie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach szereg warunków i wymagań wymienionych w pkt. II, które co prawda mają charakter fakultatywny, jednak organ decyzyjny uznał ich zasadność wprowadzenia do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podzielając wyrażoną opinię. Organ nie przychylił się do opinii Inspektora Sanitarnego, który opisując w uzasadnieniu przedmiotowe przedsięwzięcie, biorąc pod uwagę jego charakter i skalę działalności, początkowo uznał jego brak znaczącego oddziaływania na środowisko, a następnie wskazując na zachodzące przesłanki nie wyjaśnił powodów, które w zakresie ochrony zdrowia, uniemożliwiałyby realizację przedmiotowej inwestycji.

Organ uwzględniając kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy oos ustalił, że przedmiotowe przedsięwzięcie planuje się zrealizować na działce o nr ewid. 88 obręb Zalesie Wielkie, gm. Kobylin. Obecnie działka jest niezabudowana. W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia planuje się: budowę chlewni w systemie rusztowym, podrusztowego zbiornika na gnojovicę oraz budowę dwóch silosów paszowych o łącznej pojemności do 48 Mg. Głównym profilem gospodarstwa będzie hodowla świń, która będzie opierała się na zakupie warchlaków i utrzymywaniu ich przez 4 miesiące aż do sprzedaży tuczników. W gospodarstwie nie będzie prosiąt ani macior. Hodowla prowadzona będzie w 3 cyklach, po cztery miesiące każdy. Przez dwa miesiące w gospodarstwie będzie ok. 1200 sztuk warchlaków, a następnie przez kolejne dwa miesiące ok. 1200 sztuk tuczników, co daje 168 DJP inwentarza. Po sprzedaży tuczników i dezynfekcji pomieszczeń inwentarskich wprowadzane będą kolejne 1200 sztuk warchlaków. Tuczniaki będą utrzymywane do wagi 110 kg. Dla wyżej wskazanej liczby i rodzaju zwierząt dokonano analizy oddziaływania na środowisko. W projektowanym budynku inwentarskim powierzchnia zabudowy wyniesie ok. 1620 m². Układ wewnętrzny obiektów chlewni zostanie dostosowany do maksymalnego wieku znajdującej się w niej trzody chlewnej. Rozważa się wariant wydzielenia trzech równych boksów, każdy o powierzchni ok. 283 m², co daje łącznie powierzchnię ok. 843 m². Inwestor wskazał, że alternatywnie, boksy te mogą być jeszcze podzielone na mniejsze kojce. W każdym boksie będzie ok. 400 szt. świń niezależnie czy będą to warchlaki czy tuczniaki. Technologia chowu będzie polegała na tym, że dwumiesięczny warchlak będzie przebywał w tym samym kojcu do osiągnięcia wieku ok. 6 miesięcy, kiedy to będzie sprzedany jako tucznik. W związku z tym nie planuje się tworzenia mniejszych kojców dla warchlaków i większych kojców dla tuczników, gdyż nie będzie miało miejsca przepędzanie świń między kojcami. Pozostałą część będą stanowiły ganki paszowe, kojce izolatki dla chorych sztuk trzody oraz komunikacja związana z odbiorem i załadunkiem trzody przy rampie

załadunkowej oraz pomieszczenia socjalne. Powyższe założenia co do powierzchni zabudowy i maksymalnej możliwej liczby utrzymywanych w budynkach zwierząt znalazły odzwierciedlenie w warunkach realizacji wskazanych w przedmiotowym postanowieniu. Na podstawie powyższych informacji oszacowano, że wymiary powierzchni hodowlanej, na której będą utrzymywane zwierzęta będą spełniały wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. nr 56, poz. 344, z późn. zm.).

Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1638) oraz rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 1 lutego 2017 r. w sprawie określenia w regionie wodnym Środkowej Odry wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1153) cały region wodny Warty oraz cały region wodny Środkowej Odry zostały określone jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód należy ograniczyć. Ponadto, zgodnie z art. 104 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566, z późn. zm.) na obszarze całego państwa wdraża się program działań w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu. Zgodnie z art. 106 przywołanej ustawy Program zostanie opracowany przez ministra właściwego ds. gospodarki wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym ds. rolnictwa i przyjęty będzie przez Radę Ministrów. Na podstawie art. 107 ustawy Prawo wodne wszystkie podmioty prowadzące produkcję rolną obowiązane będą stosować Program po jego wejściu w życie. Tak więc, magazynowanie nawozów naturalnych i nawożenie gruntów będzie musiało być zgodne z zasadami, które zostaną w tym Programie określone.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g ustawy ooś, gnojowica pochodząca z planowanego budynku inwentarskiego odprowadzana będzie do zbiornika na gnojowicę, który będzie znajdować się pod rusztami. Zbiornik ten będzie umożliwiać magazynowanie gnojowicy przez okres minimum 6 miesięcy. Na podstawie przedstawionych informacji ustalono, że Inwestor część produkowanych w gospodarstwie nawozów naturalnych zagospodarowywać będzie jako nawóz naturalny na gruntach własnych z zapewnieniem dawki 170 kg azotu w czystym składniku na hektar użytków rolnych, wskazanej w art. 105 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566, z późn. zm.), a pozostałą część będzie przekazywać okolicznym rolnikom. Planowane rozwiązania w zakresie przechowywania powstającej na terenie gospodarstwa gnojowicy oraz gospodarowania wytworzonymi w gospodarstwie nawozami naturalnymi znalazły odzwierciedlenie w warunkach niniejszego postanowienia.

Z treści zgromadzonych materiałów wynika, że woda pobierana będzie z istniejącej sieci wodociągowej na cele pojenia zwierząt. Ścieki bytowe powstające na terenie gospodarstwa będą odprowadzane do szczelnego zbiornika bezodpływowego a następnie wywożone będą przez uprawnioną do tego firmę wozem asenizacyjnym na oczyszczalnię ścieków. Sprzątanie pomieszczeń inwentarskich odbywać się będzie metodą „na sucho”, tzn. bez użycia wody. Dwa razy do roku będzie miało miejsce białkowanie ścian oraz okresowo przeprowadzana będzie dezynfekcja środkiem biodegradowalnym poprzez posypywanie tym środkiem posadzki wewnątrz chlewni. Przyjęte przez Inwestora rozwiązania wpisano jako warunki realizacji przedsięwzięcia. Wody opadowe i roztopowe pochodzące z dachu budynku inwentarskiego oraz

terenów utwardzonych dróg i ciągów komunikacyjnych po realizacji projektowanej chlewni odprowadzane będą powierzchniowo na tereny przyległe biologicznie czynne.

Odpady magazynowane będą selektywnie, w pojemnikach lub kontenerach, a następnie będą przekazywane uprawnionym odbiorcom, do dalszego zagospodarowania. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności będą odbierane przez wyspecjalizowany podmiot zgodnie z przepisami szczegółowymi. Do czasu odbioru magazynowane będą w oddzielnym, zamkniętym pomieszczeniu z betonową szczelną posadzką. Przyjęte rozwiązanie zostało wpisane jako warunek realizacji planowanego przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę powyższe, w tym planowane rozwiązania organizacyjne i techniczne w zakresie gospodarowania nawozami naturalnymi i sztukami padłymi oraz planowany sposób postępowania z odpadami, nie przewiduje się negatywnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne w rejonie zainwestowania.

Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 3 lit. g ustawy ooś stwierdza się, że na etapie realizacji przedsięwzięcia może nastąpić niewielka emisja substancji do powietrza (faza prowadzenia prac budowlanych). Będzie ona związana z powstawaniem pyłów, w związku z prowadzeniem robót ziemnych. Ponadto, źródłem emisji substancji do powietrza będą także procesy spalania paliw w silnikach maszyn i urządzeń pracujących na budowie. Z uwagi jednak na fakt, że emisje te będą miały charakter miejscowy i okresowy oraz ustaną po zakończeniu prac budowlanych, należy je uznać za pomijalne. Głównymi źródłami emisji na etapie eksploatacji będą procesy chowu zwierząt oraz wentylatory mechaniczne. W planowanym budynku przewiduje się montaż maksymalnie 12 wentylatorów mechanicznych. Pomieszczenia inwentarskie nie będą ogrzewane, co zostało wpisane jako warunek realizacji planowanego przedsięwzięcia. Dzięki zastosowaniu w planowanym budynku bezściółkowego systemu chowu i przetrzymywaniu gnojowicy w zbiornikach pod rusztami wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie emisji substancji do powietrza zostanie znacząco ograniczony. Źródłami emisji do powietrza będą także pojazdy poruszające się po terenie gospodarstwa, a emisje z nimi związane będą pomijalnie niskie. Uwzględniając powyższe, biorąc pod uwagę lokalizację przedsięwzięcia, jego charakter, stosowanie pasz niskobiałkowych, nie przewiduje się ponadnormatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na stan powietrza w rejonie zainwestowania.

Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na środowisko ze strony przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu. Chwilowe niekorzystne oddziaływanie hałasu na środowisko może wystąpić jedynie w fazie realizacji przedsięwzięcia. Będzie to jednak oddziaływanie krótkotrwałe, odwracalne i ustąpi po zakończeniu robót budowlanych. Przedmiotowe gospodarstwo będzie źródłem hałasu pochodzącego od zwierząt, z urządzeń obsługujących chlewnię oraz z pracy wentylatorów w planowanym budynku. Najbliższa zabudowa chroniona akustycznie znajduje się w odległości ok. 150 m od planowanej inwestycji. Ze względu na małe i czasowe natężenie ruchu pojazdów po terenie gospodarstwa, emisję hałasu w wyniku pracy silników do środowiska uznano za pomijanie niską. Biorąc pod uwagę charakter i lokalizację planowanego budynku na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego, a także warunek realizacji przedsięwzięcia dotyczący ilości wentylatorów, a także maksymalnego poziomu mocy akustycznej planowanych do zainstalowania wentylatorów wraz z tłumikami, w odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz pkt 3 lit. c ustawy ooś, nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś stwierdzono, iż w związku z charakterem i lokalizacją przedsięwzięcia w otoczeniu gruntów użytkowanych rolniczo w fazie jej eksploatacji nie przewiduje się istotnych powiązań z innymi przedsięwzięciami.

Uwzględniając charakter, lokalizację i planowane rozwiązania techniczne i technologiczne przedmiotowego przedsięwzięcia stwierdzono, że nie będzie ono negatywnie oddziaływać na obszary wodno-błotne i obszary górskie i leśne, a także wody podziemne i powierzchniowe, w tym sfery ochronne ujęć wód. Z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia nie będzie ono miało wpływu na obszary o znaczeniu historycznym, kulturowym lub archeologicznym. Ponadto, przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie poza obszarami wybrzeży i środowiska morskiego. Przedsięwzięcie nie będzie również zlokalizowane na obszarze o dużej gęstości zaludnienia. Przeprowadzona na potrzeby niniejszego postępowania analiza wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na stan powietrza na terenach objętych wnioskiem oraz analiza w zakresie emisji hałasu do środowiska, w odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy ooś, wykazała, że nie przewiduje się przekroczenia standardów ochrony środowiska w związku z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze lokalizację przedsięwzięcia poza terenami zalewowymi, zagrożonymi ryzykiem wystąpienia powodzi i terenami osuwiskowymi, a także biorąc pod uwagę rodzaj i skalę planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy ooś, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, stwierdzono, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami, nie stwarza ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych. Z uwagi na stosowanie odpowiedniej wentylacji i zrównoważonej diety, należy stwierdzić, że planowane zabiegi ograniczą emisję substancji do powietrza, a tym samym zminimalizują wpływ przedsięwzięcia na zmiany klimatu. Oddziaływanie przedsięwzięcia na klimat na etapie jego realizacji będzie czasowe i ustanie po zakończeniu prac budowlanych. Przyjęte rozwiązania techniczne i technologiczne, w tym konstrukcja budynku oraz zastosowane materiały i sprawnie działające systemy wentylacji i zasilania w wodę, ograniczą wrażliwość przedsięwzięcia na postępujące zmiany klimatu.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz znaczącym negatywnym wpływem na bioróżnorodność. Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy ooś, na podstawie przedstawionych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod przedsięwzięcie zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142) a najbliższymi położonymi obszarami Natura 2000 są: specjalny obszar ochrony siedlisk Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH300002 i obszar specjalnej ochrony Ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, oddalone o 10,9 km. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na gruncie ornym. Nie ma potrzeby wycinki drzew lub krzewów. W otoczeniu działki objętej wnioskiem znajdują się grunty orne, zabudowa zagrodowa i droga. Mając na względzie lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, na gruncie ornym oraz brak konieczności wycinki drzew i krzewów, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto, z uwagi na położenie w krajobrazie rolniczym w otoczeniu obszarów wiejskich, przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na krajobraz, nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie będzie wpływać na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś przeanalizowano zasięg, wielkość i stopień złożoności oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwości ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi

przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Wszystkie zebrane dokumenty i opinie w przedmiotowym postępowaniu, zostały wzięte pod uwagę i nie wnoszą przeciwwskazań do obowiązujących przepisów środowiskowych obwarowujących przedmiotowe przedsięwzięcie. Biorąc pod uwagę: lokalizację inwestycji, jej eksploatację, rodzaj, zakres, charakter, zasięg oddziaływania, odwracalność oddziaływania, oraz warunki użytkowania obiektu, należy uznać, że inwestycja nie będzie stwarzać zagrożenia dla środowiska. Nie będzie negatywnie wpływać na zdrowie ludzi, zwłaszcza na klimat akustyczny, przyrodę oraz na krajobraz i odczucia estetyczne oraz na świat zwierzęcy. Brak negatywnych kumulacji z przedsięwzięciami znajdującymi się na terenach nieruchomości sąsiednich. Brak korzystania z zasobów naturalnych, brak emisji i występowania innych uciążliwości związanych z ryzykiem poważnej awarii przy użyciu substancji i stosowanych technologii.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz brak transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, jak również rodzaj, zakres i złożoność inwestycji postanowiono jak w sentencji.

Zgodnie z ustawą jw. z dnia 3 października 2008 r., niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie.

BURMISTRZ
Tomasz Lesiński

Otrzymują:

1. Paulina Oleszczuk
Zalesie Wielkie 27, 63-740 Kobylin
2. Marian Pruchnik
Zalesie Wielkie 12, 63-740 Kobylin
3. Gmina Kobylin
4. a/a